

De troonsopvolging

Priscus had zelf zoons en je zou denken dat die hem zouden opvolgen, maar in zijn paleis was een kindje geboren uit een krijgsgevangen koningin. Op een dag brandde er een vuur rond het hoofd van het kind. Slaven konden het niet blussen, maar het kind had geen brandsporen. Tanaquil legde die vlammen als een voorteken uit: dit jongetje, geheten Servius Tullius, was voorbestemd koning te worden en niet haar eigen kinderen. Hij groeide op en werd zelfs schoonzooon van Priscus. Iedereen was tevreden. Iedereen? Nee, niet de zoons van de vroegere koning Ancus, die vonden dat ze recht hadden op het koningschap. Bij een rechtzitting wisten twee herders, handlangers van die zoons van Ancus, Priscus dodelijk te treffen. Voordat paniek uitbrak, liet Tanaquil de koning in het paleis brengen. Zij hield een tijd lang zijn dood verborgen om de positie van de aangewezen opvolger Tullius te verstevigen. Uiteindelijk maakte Tanaquil bekend dat de oude koning dood was. Servius werd nu door de senaat zonder dat het volk geraadpleegd werd tot koning uitgeroepen. Deze Servius ontpopte zich als een goede koning, maar er was verzet, vooral bij de zoons van Priscus. Deze zoons Arruns en Lucius, die al zijn zwagers waren, bond hij aan zich door ze te laten trouwen met zijn dochters. Dit had hij echter niet handig aangepakt.

